

Това писмо чеъ попътъ много пѫти, и намѣрилъ въ него нѣщо щото разбудило въ сърдце-то му и въ умътъ му отвращеніе. Но като още незнаялъ добрѣ какво да му каже, отложилъ отговорътъ за нѣколко врѣме; между това още по много четялъ книги-тѣ си и просялъ отъ Бога просвѣщеніе на умътъ си. Слѣдъ нѣколко недѣли проводилъ слѣдующій-тѣ отговоръ.

“Милый ми чичо; Наистинѣ, казахъ че вѣнши обряди не могатъ да спасятъ, и днесъ подиръ много молитви и четеніе-то на Слово-то Божіе сѫщо-то казувамъ.

“Има само три способа съ които можемъ да вѣрувамъ че спасеніе-то ся придобива; или 1) само съ обряды, и въ той случай най голѣмитѣ грѣшници могатъ да ся спасятъ, даже ако и да умрятъ непокаянни; а това нито вы вѣрувате нито азъ вѣрувамъ; или 2) вѣнши обряди и сърдечни чувствованія сѫ и двѣ-тѣ еднакво необходимы; това вы вѣрувате, а азъ ся надѣянъ че могъ да ви покажъ че е погрѣшка; или пакъ 3) истинна вѣра въ Іисуса Христа ще ны спасе, даже безъ обряды-тѣ церковны.

“Ако кръщеніе, литургия, причащеніе, постъ, елеосвященіе и исповѣданіе сѫ неизбѣжно нуждни за спасеніе, то Марія Магдалина, на коѧто Христосъ прости, разбойни тѣ, на когото Христосъ обѣща да го пріеме въ рай, и Св. Стефанъ първомученикъ, не сѫ спасени, защото въ врѣме-то на Марія Магдалина нѣмаше литургия, и покаянныи тѣ разбойникъ нѣмаше врѣме за кръщеніе-то, нито Св. Стефанъ имаше врѣме да ся исповѣда. Ако тїя обряди и таинства